

Naar, en Tjeneste, der efter min Overbeviisning er langt vigtigere og langt bedre end den, de have ydet, hvem vi have bevilget ganske anderledes høie Gager og høie Tillæg, end her er foreslaaet (Hør!). Jeg troer saaledes ikke, at den formelle Indvending, som er gjort imod Forslaget, har nogen som helst gyldig Grund. Den ærede Krigsminister har sagt, at, saa gjerne han end modtog 35,000 Rbd. til Forbedring af Underclassernes Naar, kan han dog ikke modtage denne Sum under de Betingelser, der her ere stillede. Jeg troer nu ikke, at han mener dette saa ganske ligefrem, jeg troer ganske vist, at, hvis det af den lovgivende Magt blev vedtaget, at 35,000 Rbd. skulle uddelles til disse Mænd paa disse Betingelser, vilde den ærede Krigsminister dog modtage Summen, og saa vilde han uddele den ganske saaledes, som den lovgivende Magt bestemte det.

Fsberning: Jeg vilde kun bemærke, at jeg ikke troer, at det er saa fuldkommen vist, at her foreligger et nyt Lovforslag; det er ingen Gageringsplan, her foreligger, det er ingen Forandring i de gjensidige Stillinger, det er kun en Udvidelse af allerede bestaaende Reglementer (Krieger: Ja, netop!), det er et Tillæg af Stillinger, et personligt Tillæg, et extraordinært Tillæg, og Thinget har voteret mange af det Slags (Ja!); der eksisterer allerede nogle saadanne Tillæg under Navn af Capitulationspenge, Tillæg for Medailler, og der er flere saadanne forskjellige Navne, hvorunder de eksistere, som alle tilsammen betyde det Samme: nemlig et Tillæg i Løn gradviis efter Tjenestealderen. Det er ikke et nyt Lovsprincip, det er, som sagt, kun et Tillæg af Penge. Det er dog hermed ikke min Hensigt at søge at fremme dette Forslag, det vil sige: jeg troer, at det var godt, om det blev fremmet, jeg troer, at det vilde i enhver Tid komme til Nytte, — men jeg skal meget hellere see, at et Forslag, som dette, falder efter den megen Tvivl, der er bleven reist, end at den modsatte Tvivl nogenstunde skulde faae Overhaand, end at vi skulde vaaue os til her at votere Noget i Form af en Pengebevilling, som indeholdt en Organisationsplan, en Maade at binde Fremtiden paa (Hør!). Der vilde være Meget at sige mod det, som det ærede fyenske

Medlem (Sagb) sagde om denne Sag, men det vilde føre os ud over Kl. 4, og deri vil jeg ikke være Skyld (Munterhed!).

David: Uagtet jeg ogsaa gjerne vilde ende for Kl. 4, maa jeg dog endnu tillade mig at sige et Par Ord. Jeg troer virkelig, at den Distinction, som den ærede sidste Taler gjorde mellem, hvad der skal ansees for en Gageringsplan, og hvad der blot skal ansees for et Tillæg, ikke er af det Slags, som har nogen fast Grund. Jeg skal imidlertid ikke gaae videre ind herpaa, da jeg i et andet Punkt samstemmer med det ærede Medlem, nemlig om det Urigtige i under Finantslovens Behandling at bringe egentlige særskilte Lovforslag til Afgjørelse. Jeg skal kun med Hensyn til hvad det ærede 8de kjøbenhavnske Medlem (Lunde) yttrede, gjøre opmærksom paa, at det dog virkelig neppe er en rigtig Fremgangsmaade at gaae ud fra, at det er urigtigt, at et Forhold er forrykket, for hvis Rigtighed der fra Begyndelsen af ikke er fremført et eneste Beviis; men, naar man vil gaae ud fra denne Anskuelse og sige, at Underclasserne staae i et ganske andet Forhold (Lunde: Maa jeg bede om Ordet!) i Betalingen til Underclasserne end i 1816, og at dette er høist urigtigt, maatte dog virkelig denne Forffjel være større, end Tilfaldet er mellem 5 og $5\frac{1}{2}$; thi det nytter virkelig ikke, at den ærede Rigsdagsmand synes at ville lægge nogen større Betydning i Tal, end de have. Enhver veed, at 2 forholder sig til 11, som 1 til $5\frac{1}{2}$; og, naar den ærede Taler altsaa sagde: i 1816 forholdt Betalingen til een af Underclasserne sig til een af Overclasserne som 1 til 5, og i 1850 som 2 til 11, er det omtrent det samme Forhold, idetmindste er Forholdet forrykket meget ubetydeligt; men den ærede Taler lagges ikke Mærke til, at der navnlig — og jeg skal kun anføre dette ene Exempel, da jeg ikke vil spille Forsamlingens Tid med at gaae ind paa flere — siden 1816 er indtraadt een Grund, hvorfor, dersom Forholdet havde været rigtigt i 1816, Overclasserne nu maatte stilles i et lidt gunstigere Forhold til Underclasserne end tidligere, nemlig den, at Huusleien, som Overclasserne maatte udrede i 1850, er langt dyrere, end den var i 1816, hvorimod denne Udgift